

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย เป็นภาษาที่คนไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ภาษาไทยเป็นเครื่องหมายของความเป็นชาติเอกราชที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน การจัดการศึกษาควรจัดให้เด็กไทยทุกคนรู้จักการใช้ภาษาเพื่อเป็นผู้สืบสาน คุณแล รักษาสมบัติวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติต่อไป ภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะนอกเหนือจากเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติ คือ เป็นวัฒนธรรมที่แสดงค่านิยมธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ และศรัทธา อารมณ์ ความรู้สึก ความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ ประวัติศาสตร์ ปรัมปรา และประเพณีของคนในชาติ ฯลฯ (กรมวิชาการ, 2546: 129) ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ 9 ที่พระราชทานในวันประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 เรื่องความสำคัญของภาษาไทย ความตอนหนึ่งว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่สำคัญซึ่งคนไทยใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นคนไทยจึงควรภูมิใจที่มีภาษาเป็นของตนเองมาตั้งแต่สมัยโบราณซึ่งเราทุกคนควรจะรักษาไว้ (กรมวิชาการ, 2539: 12)

นอกจากความสำคัญของภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติดังกล่าวแล้ว ในด้านการศึกษาภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ อีกด้วย ด้วยเหตุนี้วิชาภาษาไทยจึงได้รับการบรรจุในหลักสูตรทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษาสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้และมีเหตุผล (กรมวิชาการ, 2535: 7) นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน เป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ซึ่งเมื่อพิจารณาโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร จะเห็นว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานที่จะต้องเรียนรู้เนื่องจากสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระการเรียนรู้แรก เป็นสาระการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษา

ต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา และวิกฤติของชาติ ทั้งช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - ป.3) และช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6) (กรมวิชาการ, 2544 : 5) ดังนั้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีการรณรงค์ให้ใช้ภาษาไทยในการสื่อความหมายได้ถูกต้องตาม หลักเกณฑ์ทางภาษา มีนิสัยรักการอ่าน และมุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนเห็นความงามและคุณค่าของภาษา รู้จัก อนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติสืบไป (กรมวิชาการ, 2535: 1 - 5)

การสอนภาษาไทยมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทางภาษาให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติเหมาะสมกับวัย พัฒนาการทางภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาซึ่ง เจริญขึ้นตามวัยของเด็ก ทั้งในด้านความนึกคิดและในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน กล่าวคือ เด็ก จะต้องสามารถคิดและแสดงออกมาเป็นภาษาไทยอย่างถูกต้องตามกาลเทศะ การที่เด็กจะมีพัฒนาการ ทางภาษาได้นั้น เด็กก็ต้องผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เด็กใช้ภาษาอยู่เรื่อย ๆ ส่วนทักษะ ในทางภาษา หมายถึง ความสามารถในการคิด ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะดังกล่าวจะเกิดได้ครู จะต้องรู้จักส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิด ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมีวิจารณญาณ ทั้งให้สามารถ พูดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนได้ นอกจากนั้นก็ต้องมีทักษะในการฟัง คือ สามารถฟังได้เรื่อง รู้จักจับสาระสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟัง มีทักษะในการอ่าน คือ อ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหรืออ่าน ในใจได้รวดเร็ว เก็บใจความของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้ และมีทักษะในการเขียน คือ เขียนสะกดตัวได้ถูกต้อง รู้จักแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามที่ตน ประสงค์ รวมความแล้วจะเห็นได้ว่า การที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้นาถภาษานั้นต้องการเวลา สำหรับฝึกฝนมาก (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2545: 2 - 3)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ได้ให้ความสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีความสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะในด้าน ทักษะการอ่านและการเขียนซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากสาระ การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ได้กำหนดสาระหลักทั้ง 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระ การฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้นาถภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้เห็น ภาพรวมทั้งหมดว่ามีอะไรที่ต้องเรียนรู้บ้าง ซึ่งโดยธรรมชาติภาษาไทยเป็นเรื่องของทักษะ จะแยก เนื้อหาสาระของทักษะแต่ละประเภทโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ต่อเนื่องกันไป โดยกำหนดให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในมาตราต่าง ๆ มีความสามารถ ในการจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงความหมายการเขียนเรื่องแสดงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านและการเขียนไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2546 : 121) ดังนั้นการสอนภาษาไทยจึงควรสอน ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน การเรียนใน

ระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นของผู้เรียนทุกคนที่จะต้องมีความรู้ในหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย อันได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนเกิดความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านสะกดคำจำเป็นจะต้องฝึกการอ่าน ให้ถูกต้องตามหลักภาษา (สุนทรีย์ ทองจิตต์, 2544)

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันพบว่าการสอนวิชาภาษาไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากผลการศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาจากหลายหน่วยงานพบว่า ชาวคนไทยระดับประถมศึกษาที่มีผลการเรียนรู้ด้านภาษาไทย ซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งต้องได้รับการปรับปรุง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540: 27 - 28,39) และจากผลการประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการประเมินสรุปได้ว่าข้อบกพร่องที่พบมากคือเรื่องการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งสรุปได้ว่าการอ่านสะกดไม่ถูกต้อง ขาดความคิดเชิงสร้างสรรค์ อ่านพยัญชนะต้นและตัวสะกดผิด (ทั้งตรงตามมาตราตัวสะกดและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด) และบกพร่องเรื่องวรรณคดี (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540: 14 - 15)

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือนักเรียนไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ โดยผู้วิจัยได้ใช้คำอ่านจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพื้นฐานภาษาไทย เล่ม 2 ในบทที่ 14 - 24 เป็นจำนวน 231 คำ นำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 72 คน มีนักเรียนมากถึงร้อยละ 34.72 ที่อ่านสะกดคำไม่ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน คือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และผู้ปกครอง ซึ่งให้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ ขาดความรู้ความเข้าใจในทักษะการอ่าน ไม่สามารถประสมคำได้ถูกต้อง จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่ำ ไม่บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย

กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาไทย มีหลายรูปแบบ เกมการศึกษาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เด็กสนใจเกือบทุกวัย โดยเฉพาะ เด็กวัย 6 ถึง 9 ขวบ เป็นวัยที่ไม่ชอบการนั่งเรียนอยู่กับที่แล้วรับการสอนเหมือนเด็กวัยอื่น ๆ แต่สิ่งที่พวกเขาชอบคือการเล่นวิธีการเล่นของเด็กวัยนี้ มีมากมายหลายวิธี ซึ่งบางวิธีผู้ใหญ่อาจจะมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระ แต่จริง ๆ แล้วการเล่นของเด็กเป็นการพัฒนาการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว พร้อมกับเป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเองไปด้วย ซึ่งถ้าเด็กได้รับการ

กระตุ้นฝึกให้ใช้ความคิดในระหว่างการเล่น เช่น ใช้การสังเกตเปรียบเทียบจำแนก เชื่อมโยงเหตุผลอย่างเหมาะสมกับวุฒิภาวะ จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาด้านสติปัญญาได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการฝึกเด็กให้การเล่นที่เป็นรูปธรรม เช่น เกมการศึกษา จะช่วยส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้จากประสาทสัมผัสต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2536: 1) ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับข้อความที่ว่า เกมการศึกษา เป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาง่าย ๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องสิ่งรูปร่าง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัย 6 – 9 ปี เช่น เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่เรียงลำดับ โดมิโน ลอตโต ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2546: 57)

การจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านสะกดคำดังกล่าวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 และนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำเพื่อให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานในการอ่านสะกดคำที่ถูกต้อง โดยเน้นจัดการเรียนการสอนให้มีการเชื่อมโยงแบบองค์รวม จากกิจกรรมที่แตกต่างจากในเวลาเรียนปกติ ให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านทักษะการอ่านสะกดคำ อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น สามารถใช้ภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำก่อนและหลังจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียน 72 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ห้อง ป.1/1 มีนักเรียน 36 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน เรื่องการอ่านสะกดคำ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำมาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปแบบเกมการศึกษาได้จำนวน 10 เกม ดังนี้ เกมชุดที่ 1 เกมเที่ยวรถไฟหาคำ เกมชุดที่ 2 เกมดำน้าจับปลา เกมชุดที่ 3 เกมอักษรประสมคำ เกมชุดที่ 4 เกมจัดผลไม้ใส่ตะกร้า เกมชุดที่ 5 เกมจิกซอร์ต่อคำ เกมชุดที่ 6 เกมดวงใจพาสุนัข เกมชุดที่ 7 เกมต่อปลาหาคำ เกมชุดที่ 8 เกมเส้นทางเดิน เกมชุดที่ 9 ดอกไม้ให้คุณ และเกมชุดที่ 10 เกมหาคำอ่าน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ใช้เวลาหลังเลิกเรียน โดยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 16.00 - 18.00 น. และวันเสาร์ เวลา 09.00 - 11.00 น. ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยใช้เกมละ 2 ชั่วโมง อีก 4 ชั่วโมงเป็นการทบทวนเกมที่ 1 – 5 เป็นจำนวน 2 ชั่วโมง และทบทวนเกมที่ 6 – 10 อีก 2 ชั่วโมง

5. ตัวแปรที่ศึกษา

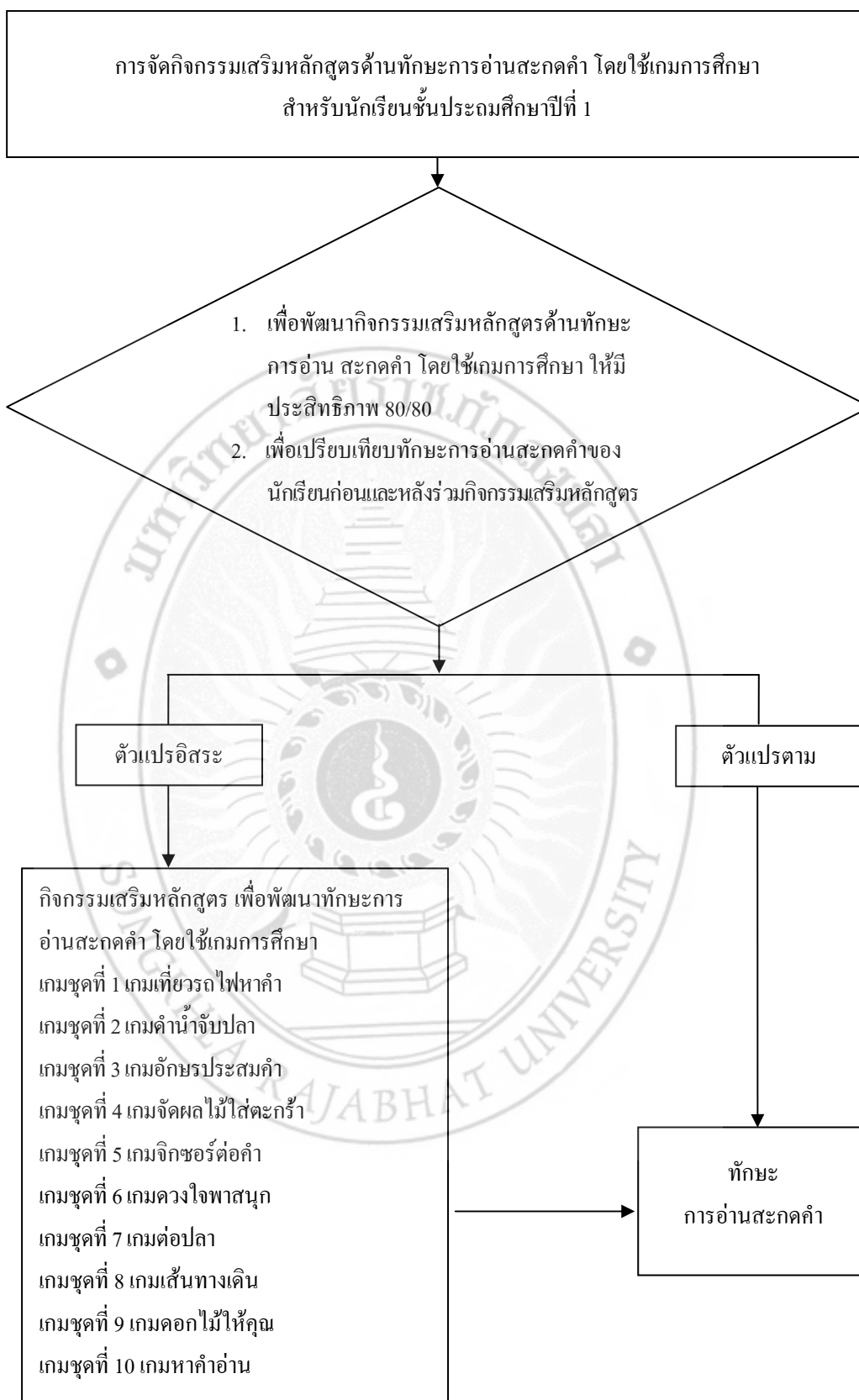
5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเกมการศึกษาจำนวน 10 เกม ดังนี้ เกมชุดที่ 1 เกมเที่ยวรถไฟหาคำ เกมชุดที่ 2 เกมค่าน้ำจืดปลา เกมชุดที่ 3 เกมอักษรประสมคำ เกมชุดที่ 4 เกมจัดผลไม้ใส่ตะกร้า เกมชุดที่ 5 เกมจิกซอร์ต่อคำ เกมชุดที่ 6 เกมดวงใจพาสุนัข เกมชุดที่ 7 เกมต่อปลาหาคำ เกมชุดที่ 8 เกมเส้นทางเดิน เกมชุดที่ 9 ดอกไม้ให้คุณ และเกมชุดที่ 10 เกมหาคำอ่าน

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านสะกดคำ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยเกมการศึกษา สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80/80
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านสะกดคำหลังร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้เกมการศึกษาสูงกว่าก่อนร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. เกมการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยการจัดสภาพแวดล้อมของผู้เรียนให้มี การแข่งขันกันอย่างมีกฎ กติกา และมีวิธีดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งเกมการศึกษาแบ่งออกได้ จำนวน 10 เกม ดังนี้ เกมชุดที่ 1 เกมเที่ยวรถไฟหาคำ เกมชุดที่ 2 เกมดำเนินจับปลา เกมชุดที่ 3 เกมอักษรประสมคำ เกมชุดที่ 4 เกมจัดผลไม้ใส่ตะกร้า เกมชุดที่ 5 เกมจิกซอร์ต่อคำ เกมชุดที่ 6 เกมดวงใจพาสนุก เกมชุดที่ 7 เกมต่อปลาหาคำ เกมชุดที่ 8 เกมเส้นทางเดิน เกมชุดที่ 9 ดอกไม้ให้คุณ และเกมชุดที่ 10 เกมหาคำอ่าน
2. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 16.00 - 18.00 น. และวันเสาร์ เวลา 09.00 - 11.00 น. ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยใช้เกมละ 2 ชั่วโมง อีก 4 ชั่วโมงเป็นการทบทวนเกมที่ 1 – 5 เป็นจำนวน 2 ชั่วโมง และทบทวนเกมที่ 6 – 10 อีก 2 ชั่วโมง
3. ทักษะการอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ คำประสม จากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยนักเรียนได้รับการฝึกการอ่านสะกดคำจากการสอนด้วยเกมการศึกษา

4. ประสิทธิภาพเกมการศึกษา หมายถึง คุณภาพของเกมการศึกษา ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่น่าพึงพอใจ ตามมาตรฐานสื่อการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้น โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละเกมการศึกษาของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้อง ป. 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 36 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ได้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อประโยชน์สำหรับครูผู้สอนได้นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ จากการร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมการศึกษา